

tot blijd-
oputaten
aken der
en, pres-
penning-
enol een
eren.
ons volk
el als in

Amerika-
BEETS.

ntvangen
kende de
Amerika,
erk harer
H. B.

id-Afrika.

insten in
Die Kerk-
dering en
e sluiten.

anjaar 'n
is alles in

rogram en
dour die

deringe is
nekort sal
baar wees.
nie. Seker
e tas. Ons
waarheid
be nie. Die
twante het
mehinding
etroos met
p was nie!
gesoek en

ake is van
dik geblyk
en uit die
prof. Van
is ons sal
g nie. Ons
is duide-
rferwende

niseer die
er te soek
ptree, dan
maar min
eld vra na
samentlike

erkeerd is
verkeerd."
die hoderf

te se: „Ek
mee”. Om
n te open-

saam en
rk ook al,
rdie Bond

rganisatie-
s moet nie

ir is nog
rklike on-

t, en besef
teljies ons

andag op-
nder vaste

ense in die
te wees.
die Kalvi-
g ons dan,
nie teleur-

bestrijding
n geheime
keljike on-

e Calvinist

tot stand

geluk mee.

st kongres-
voorzitter,

ongres met

beers moet word. Dit het verder 'n bestuur gekies, wat behalve uitvoering te gee aan sekere kongresbesluite, ook in ontwerpvorm die statute en program van aksie sou opstel. Dit is gedoen.

„Vergun my om by die opening van hierdie kongres 'n paar opmerkings te maak, ten einde misverstand uit die weg te ruim.

„Die oprigting van die Bond beteken nie die stigting van 'n nuwe politieke party nie. As dit die bedoeling was, dan sou diegene van ons wat aan politieke partye behoort en wat daadwerklik optree om hierdie Bond in die lewe te roep, verraad pleeg teenoor ons partye, tensy ons eers duidelik te kenne gegee het dat ons ons van ons voormalige partyverband losmaak.

„Ek mag dit egter nie ontveins nie dat die totstandkoming van hierdie organisasie 'n verklaring is dat daar by 'n aansienlike gedeelte van ons volk 'n gevoel bestaan dat die bestaande politieke partye veral in een opsig mank gaan. Daar word nie in die praktyk genoeg rekening gehou met die roeping van die staat om op te tree as dienaar van God nie. In die partystryd speel opportunisme al meer en meer die hoofrol en die groot beginsels deur Gods Woord vir die breër terrein van die volkslewe neergelê, word al meer en meer uit die oog verloor.

„Die wanbegrip van volksoewereiniteit lei tot staatsverafgoding en die gevolglike staatsbemoediging ondermyn die Christelike karakter van ons volk.

„Ek hoef maar net te wys hoe die staat geweld pleeg teenoor die roeping van die ouer met betrekking tot die opvoeding van die kinders.

„Die onderwyser het vandaag in hoofsaak met die staatsdepartement te doen en daar bestaan gevaar dat, soos ons op onverkliklike wyse in die Vrystaat die laaste paar maande gesien het: die onderwysverenigings in stellose vakverenigings sal ontaard, wat hulle uiteindelik net met lone en werkure gaan besig hou.

„Die geestelike, idealistiese element word dood gemaak, omdat die kontak met die luiagesin en die ouerlike roeping nie meer tot sy reg kom nie. Ons volk word sosialisties. Die staat moet alles dra. Die ouerlike karakter van die Afrikaner wat selfstandig en moedig die storms van die tyd die hoof bied, gaan verlore.

„Die oprigting van die G. N. Bond is dus 'n poging om die deel van ons volk wat nog ontsag het vir Gods Woord en wat sterk voel vir die godsdienstige tradisies van die Afrikaner, te organiseer ten einde die bestaande politieke partye te bearbei en die volk voor te lig omtrent die eise van die goddelike openbaring vir die breër terrein van die volkslewe.

„Die Christelik-Nasionale Bond is dus nie 'n kerklike party nie. Dit is ook nie 'n poging om die werk van die kerk te doen nie. Dit beoog 'n samewerking, wat binne die geslote mure van kerkverband onmoontlik is. Dit tree op met 'n program van aksie wat die kerk as sodanig buite sy gewone funksie moet beskou. Ek moet weer met nadruk daarop wys dat ons beginselprogram die woord Calvinisme nie in eng-kerklike sin gebruik nie. Sommige predikante skyn te dink, dat omdat daar nie die wedersydse erkenning tussen die Geref. en Nederduits Geref. Kerke vandaag bestaan nie, sodat 'n mens van susterkerke kan praat nie, daarom is dit nie moontlik vir lede van die twee kerke om aan een en dieselfde bond te behoort, wat op Calvinistiese grondslag berus nie. Dit sou alleen die geval wees as ons van Calvinisme in kerklike sin praat.

„Ek meen dat dit reeds op oorvloedige wyse van tevore aangetoon is dat daar 'n broë Calvinistiese grondslag is, 'n wêreldbeskouing wat berus op die soewereiniteit van God oor alles wat bestaan, met die daarvan afgeleide soewereiniteit in eie kring, wat dit wel moontlik maak vir Christene om op hierdie terrein 'n verenigde front te toon, al is dit nog onmoontlik binne die mure van die kerk. En laat my dit hierby voeg.

Dit is nie onmoontlik dat waar ons op hierdie breër terrein mekaar as wapenbroers leer ken het dit ook daartoe aanleiding mag gee dat daar uiteindelik op kerklik gebied toenadering mag kom nie.

„Die taak wat die Bond hom dus ten doel stel, is om die beginsels van Gods Woord vir staat en maatskappy te beklemtoon, om ons volk te laat groei en van krag tot krag te laat voortgaan in die rigting wat die geskiedenis van Hugenoot en Voortrekker aanwys. Hier moet die hoof-nadruk gelê word. Die vraag wat die Bond hom sal vra, sal in die eerste plaas wees, hoe raak dit die puriteinse volkskarakter wat, soos die geskiedenis ons leer, 'n vereiste is vir die groei en bloei van die Calvinistiese wêreldbeskouing; hoe moet ons optree om ons volk te vrywaar van gevaarlike ondermyning deur vreemde invloede?

Dat is duidelike, kloekke taal.
Het Congres stelde vervolgens het onderwerp „Onderwys” aan de orde.

Zoo staan dan de Afrikaansche Calvinisten aan de spits.

De de Haan Jr naar onze Synode.

In „The Banner” lezen we, dat Ds J. de Haan Jr van Grand Rapids, Mich., in plaats van den primus Dr H. P. de Jong, naar onze Synode komt.

Den 28sten Juli zou hij met zijn vrouw Amerika vertalen om een zestal weken in Europa te vertoeven.

Varia Americana.

„Onze Toekomst” bevat het volgende gemengd nieuws, dat ook vele onzer lezers zal interesseeren:

Deze bulletin kondigt ook aan een nieuw boek van Dr Vos. Het gaat over Pauline Eschatology, dat is, de leer der laatste dingen volgens Paulus' beschrijvingen. Het boek telt 319 bladzijden. Hier volgen overnald de kopstukken van de hoofdstukken: The Structure of Pauline Eschatology, The Interaction between Eschatology and Soteriology, The Religious and Ethical Motivation of Paul's Eschatology, The Coming of

the Lord and its Precursors, The Man of Sin, The Resurrection, Alleged Development in Paul's Teaching on the Resurrection, The Resurrection Change, The Extent of the Resurrection, The Question of Chiliasm, in Paul, The Judgment, The Eternal State. Een kostelijke rij van onderwerpen. En zoo actueel! Hier is wat te halen! Het is een grootuighuis in den strijd van het Pre-, Post- en A-millennialisme. In elk geval, dit boek is een belangrijke bijdrage.

Ook maakt deze bulletin melding van de benoeming van Dr John E. Kuizenga als hoogleeraar aan deze school. Hij zal den stoel bezetten van Apologetiek en Christelijke Ethiek. In dit stukje komt voor dat „Dr Kuizenga is widely known as a conservative Calvinistic theologian.”

De Stone Lectures voor het volgend jaar zullen uitgesproken worden door Wm. Hallock Jolinson, D.D., over het onderwerp, „Humanism and Theism.”

Men is voornemens een Missionair Museum te openen in Princeton. Zeer interessant lijkt het ons toe. Deze zaak staat denkkelijk onder bijzondere inspiratie van Dr S. Zwemer. Daar zijn dus zeer interessante zaken te Princeton.

Eén onzer Amerikaansche vrienden zond ons het boek van Dr Vos toe. Hartelijk dank!

We hopen er in ons blad een breede bespreking aan te wijden.

HEPP.

Arbeiderstoestanden in het verre Oosten.

Via andere bladen kreeg ik kennis van wat het „Nederlandsch Zendingsblad” over de arbeiderstoestanden in het verre Oosten schreef.

Eenigen tijd geleden stond het onderstaande stukje in een vakblad in China:

„De winsten van de... fabriek bedroegen weer meer dan 1.000.000 dollar. De laatste twee jaren heeft de fabriek dag en nacht bijna onafgebroken doorgewerkt. Het aantal arbeidskrachten bedraagt 2500 en de dagloonen zijn als volgt:

Een man 15—25 cent (Amerikaansche ct., dus 37½—62½ Holl. ct.)

Een vrouw 10—15 ct. = 25—37½ Holl. ct.

Een jongen (omstreeks 15 jaar) 10—15 cent.

Een meisje (omstreeks 15 jaar) 5—10 cent.

Een kleine jongen (omstreeks 10 jaar) 5—10 cent.

Een klein meisje (omstreeks 10 jaar) 3½—5 cent.

De werkuren zijn van 5.30 'smorgens tot 5.30 's avonds, en van 5.30 's avonds tot 5.30 'smorgens. In de fabriek worden geen maaltijden verschaft. Het is duidelijk, dat de... fabriek in buitengewoon gunstige omstandigheden verkeert met een overvloedigen toevoer van belachelijk goedkope werkkrachten en zonder hinderlijke sociale wetten. Het behoort ons dan ook niet te verbazen, dat de jaarlijkse winst reeds meermalen gelijk is geweest aan het geheele kapitaal.

Iemand, die in het Oosten reisde met het bepaalde doel de arbeiderstoestanden te bestudeeren, vertelt van haar bezoek aan een zijdefabriek in Shanghai. In een lange, smalle ruimte staan twee rijen tafels. Aan de eene zijde zitten Chineesche vrouwen, aan de andere staan kleine Chineesche meisjes. Op de tafels staan open ketels met heet water. De heele ruimte was vol damp, zóó, dat de brilleglazen besloegen. De vrouwen wonden de zijde van de cocons, die in het water drevon en de meisjes moesten de nieuwe voorraden in het heete water zacht laten blijven, door ze voortdurend in beweging te houden. De bezoeker vroeg aan een klein meisje, hoe oud zij was. „Zeven jaar!” Daar de Chineezen anders rekenen dan wij, kan zij wel zes of vijf geweest zijn. Op een vraag naar het loon en de werkuren, vertelde de eigenaar, dat de vrouwen en kinderen om 5 uur 'smorgens kwamen en werkten tot... 7 uur 's avonds. De vrouwen kregen 20 cent (50 Holl. ct.), de kinderen 10 cent. Een kwartje, om veertien uur te staan! Wat de leeftijds grens voor de kinderen betreft, verklaarde de eigenaar, dat hij die niet had, maar dat hij al te jonge kinderen niet gebruikte kon.

Een commissie, die den kinderarbeid in Shanghai onderzocht, kwam tot de slotsom, dat deze toestanden in bijna alle fabrieken van Shanghai voorkomen. De aanvangsleeftijd wisselt met den aard van het werk, maar over het algemeen kan men zeggen, dat een kind zijn werk in de fabriek begint, „zoodra het eenige economische waarde voor den werkgever heeft.”

Wat moet er worden van kinderen wier dagen of nachten (want ook de kinderen werken bij de nachtploegen) onafgebroken in de fabriek worden doorgebracht? Natuurlijk is er veel tuberculose en een hoog sterftecijfer. Vele ongelukken komen voor, want ook voor de veiligheid worden geen maatregelen getroffen. Het is niet meer dan natuurlijk, dat die kinderen soms zóó moe zijn, dat zij inslapen, waar zij ook zijn, en dan door de vrijstaande machines worden gegrepen. Zelfs kindertjes van vijf jaar worden soms op deze wijze gedood. Is het wonder, dat, als zulke schepseltjes bij de nachtploeg moeten werken, zij te uitgeput raken om nog op het gevaar te kunnen letten?

Is het niet in-treurig?

De Zending, hoewel ze allereerst tot roeping heeft het evangelie te brengen, heeft ook hier een roeping.

Want het evangelie brengt verzachting, ook van de „sociale noodden”.

Gevaren der Psychoanalyse.

Langzamerhand gaat men inzien, welke geestelijke gevaren de psychoanalytische geneesmethode oplevert.

„De Stroom” vestigt de aandacht op een artikel in „Onder Eigen Vaandel” en schrijft:

In de jongste aflevering van „Onder eigen vaandel”, is inzonderheid op te merken het artikel, dat de heer F. J. van der Tak te Maastricht schrijft „Over psychoanalyse en Christendom” naar aanleiding van Runestam's gelijklopende boek. De schrijver waarschuwt hier van Christelijke zijde ernstig tegen de zijns inziens verkeerde richting, welke de psychoanalyse in het algemeen inslaat. „De psychiater”, aldus de heer van der Tak, „neemt beletselen voor fysieke en geestelijke gezondheid weg, maar bekommert zich niet om het geweten en zijn zedelijk-religieuze eischen. Zou het nu niet kunnen zijn, dat later in de gezonde dagen het teruggedrongen geweten krachtiger dan ooit te voorschijn komt, en het dan met den genezen patient erger wordt dan ooit te voren? Pfister zegt het toch rondweg. „De psychoanalyse bekommert zich in gecompliceerde gevallen voorloopig niet om het geweten, doch zoekt eenvoudig op wat de driften verhindert zich te uiten. Dit is de eenige uitweg om het heil der ziel te bevorderen”. De analytische zielzorg bevrijdt zoodoende van den eisch van het geweten, en nu kan de patient rustig genieten. De gewone gezondheid moge dan terugkomen, de geestelijke gezondheid is verre te zoeken en de religieus-zedelijke toekomst is donkerheid en duisternis. De psychoanalytist geeft den patient langs biologischen weg een gezondheid, die erger is dan de ziekte, oordeelt Runestam terecht, want het is beter en getuigt van een hooger en meer menschwaardig bestaan, dat wij lijden door nervositeit of angst, dan dat we aan onze driften maar toegeven en geen conflict kennen. Zulke gezondgemaakten dragen het stempel van geestelijken dood aan het voorhoofd. De kracht van den zedelijken ernst is toch weg, zij zijn geestelijk gekortwiek. De psychoanalyse beschouwt den mensch als een natuurverschijnsel, waarop men invloed kan uitoefenen, maar dat men niet verantwoordelijk kan stellen voor zijn daden. En juist de Christelijke ethiek en psychologie ziet in de persoonlijke verantwoordelijkheid het kenmerk van des menschen adeldom. Het biologisch monisme der psychiatrie en de Christelijke zielzorg zijn onverzoeelijk.”

Reeds dadelijk bij het bekend worden van die methode is er van positief-christelijke zijde tegen gewaarschuwd. Velen wilden er niet naar luisteren.

Men wees op de schitterende resultaten door de behandeling à la Freud verkregen.

Lijdenden hoorden de vraag tot zich richten: Wilt gij gezond worden?

Er is groote moed toe nodig om daarop met een belist „neen” te antwoorden, wanneer die genezing niet anders bereikt kan worden dan door eerst zijn menschwaardigheid weg te werpen.

Wat baat het een mensch of hij de gezondheid gewint en lijdt schade voor zijn ziel?

Stoffelijke en geestelijke hygiëne.

Trouwens, niet alleen Freud en zijn school stellen het lichamelijk welzijn boven het geestelijke.

Er zijn onderscheiden richtingen in de geneeskunde, welke zich hieraan schuldig maken, al zijn haar theorieën niet zoo stuitend.

In verband daarmee verdient opmerking wat Dr J. L. C. Wortman in zijn boek „De Ethica aan het Ziekbed” doet hooren.

Wij vonden in een bespreking van dit boek in „Christelijk Vrouwenleven” door Mej. J. H. Kuyper de volgende uitspraken van dezen oud-Geneesheer-Directeur:

„Wij leven in een tijd, dat de stoffelijke hygiëne hoogtij viert, zoowel de individueele als de sociale hygiëne.....

Het is zeer de vraag of onze tijd niet meer behoefte heeft aan geestelijke hygiëne en of het tegenwoordig geslacht niet meer lijdt aan gebrek aan ethisch waardebesef dan aan lichamelijke afwijkingen.”

Merkwaardige woorden uit de pen van iemand, die niet een onzer geestverwanten is.

Aan „medische ethiek” is nog weinig gedaan.

Vooral de Gereformeerde ethiek behoort hierin mee te spreken.

Hier is een veld van samenwerking tusschen den Gereformeerden theoloog en den Gereformeerden medicus.

Joodsche waardeering voor Jezus.

Als een belangwekkend verschijnsel van onzen tijd, dient aangemerkt, dat men van Joodsche zijde zooveel waardeerende belangstelling begint te toonen voor Jezus.

Werd in Amerika niet het denkbeeld geoppard om heel de procedure, gelijk die door Kafafas werd geleid, te herzien?

Ook zal men zich herinneren, hoe kortgeleden de bekende Einstein zich met zeker enthousiasme over Jezus uitliet.

Thans is er verschenen een boek van een Joodschen hoogleeraar, „Jesus von Nazareth”, naar aanleiding waarvan Prof. Dr D. Cohen in „De Groene Amsterdammer” een beschouwing houdt over het „Jodendom en Jezus”. Wij ontleenen daaraan het volgende:

Als kinderen vroegen wij elkander: „Wie was de grootste schilder? de grootste zeeheld?” En met trots antwoordden wij, als het een der onzen was. Later kwam de twijfel: „Kan één de grootste zijn? Overtrof hij niet den ander slechts in een enkele begaafdheid, maar is weer zijn mindere in ander opzicht?” Nu weten wij: in kunst en wetenschap is er geen absoluut overwicht, doch slechts verschil in geaardheid en talent. Zelfverheffing vindt er geen plaats.